

Setmana
Santa

Pasqua
2025

Convidada

L'Associació de Confraries
de Setmana Santa d'Inca,
amb les parròquies d'Inca

SANTA MARIA LA MAJOR
CRIST REI
SANT DOMINGO

les confraries

JOVENTUT SERÀFICA
LA SALLE
SANT CRIST
IMMACULADA-ACCIÓ CATÒLICA
SANTO ENTIERRO
SANT TOMÀS D'AQUINO
CRIST REI
LA PURESA
JESÚS EN EL HUERTO

i l'Ajuntament d' Inca

us conviden al seguiment i la participació, amb devoció,
respecte i recolliment, en els actes programats per a la

Setmana Santa 2025

Fotografies: Montse Ramírez Pallicer "Xalest"
Disseny: Pedro Agüera. www.agueragrafic.com
Transcripció "Conversa": Francesca Maria Llabrés Bestard
Assessorament lingüístic: Servei Municipal de Normalització Lingüística
Dipòsit Legal: PM 00164-2025

Salutació del president

Benvolguts inquers/eres,

El Jubileu, també conegut com a Any Sant, és un esdeveniment extraordinari i solemne de l'Església catòlica que té lloc cada 25 anys. Aquest Any Sant 2025 està dedicat a la reconciliació, la conversió i la renovació espiritual, tot oferint als fidels l'oportunitat de rebre la indulgència plenària.

Temps que cal capitalitzar en Setmana Santa per accentuar la conversió personal i la reconciliació amb Déu i amb els altres. Temps per encoratjar-nos a renovar la nostra fe, aprofundir en la nostra vida d'oració i realitzar actes de caritat cap als més necessitats.

Des de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca, us presentam el programa d'actes litúrgics i de pietat popular de la Setmana Santa inquera 2025 que juntament amb la Unitat Pastoral de la Mare de Déu hem organitzat per compartir temps, reflexió i espiritualitat.

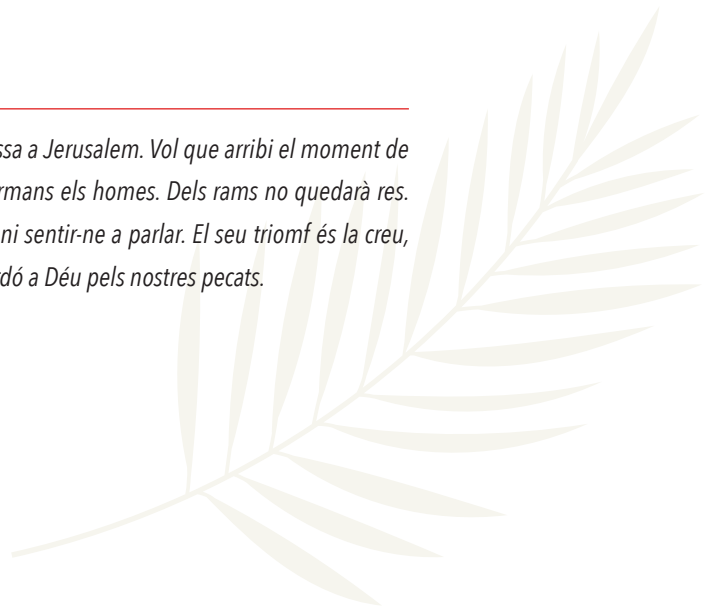
Visquem, doncs, el Jubileu en aquesta Setmana Santa revifant les pròpies tradicions, la nostra cultura, la nostra terra i la nostra identitat, de la qual forma part la fe que hem rebut dels nostres avantpassats.

Pep Noguera

President de l'Associació de Confraries
de Setmana Santa d'Inca

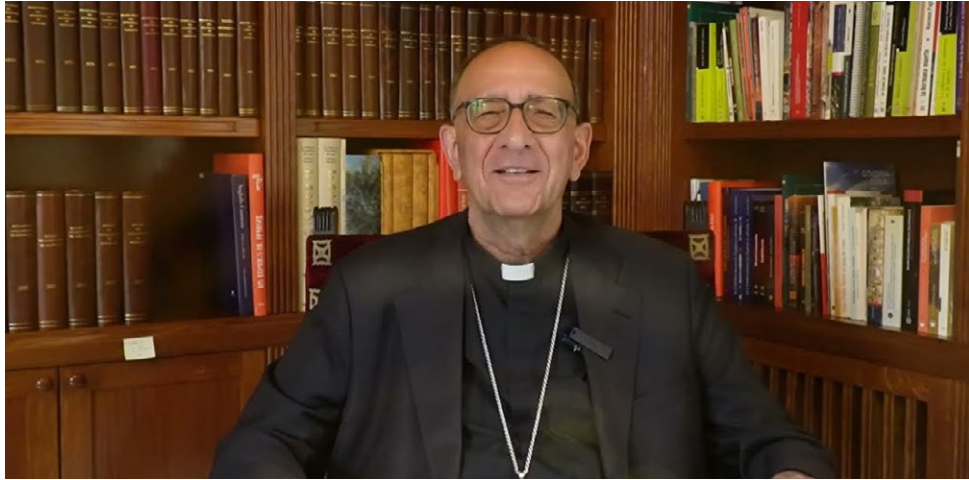
Puja el Senyor amb pressa a Jerusalem. Vol que arribi el moment de la salvació dels seus germans els homes. Dels rams no quedarà res. Del triomf Jesús no vol ni sentir-ne a parlar. El seu triomf és la creu, salvar-nos, demanar perdó a Déu pels nostres pecats.

Converses per la Setmana Santa

Entrevista amb l'eminentíssim i reverendíssim senyor Cardenal

Joan Josep Omella i Omella

Bones tardes i benvinguts a una nova edició de les "Converses per la Setmana Santa", unes converses pensades per inspirar-nos a través de referents de la nostra fe a l'hora de sentir, viure i compartir la setmana gran del cristianisme. Tenim l'honor i el privilegi d'entrevistar a l'eminentíssim i reverendíssim cardenal senyor Joan Josep Omella Omella, membre del Consell de cardenals, president de la Conferència Episcopal Espanyola i arquebisbe metropolità de Barcelona. Tot un luxe pels mitjans que tenim poder parlar amb el cap de l'església espanyola. Eminentíssim i reverendíssim senyor Omella, moltíssimes gràcies per regalar-nos el seu preuat temps.

P: El dia 3 de març de 2020 va ser escollit president de la Conferència Episcopal Espanyola, què és i quina funció té la Conferència Episcopal?

OMELLA: Bueno, la Conferència Episcopal no és com els partits polítics que hi ha un president i els demés, a seguir el que diu el president. És una confederació

-diguéssim, per entendre-ho- una confederació de tots els bisbats on vivim una mica la fraternitat entre nosaltres, amb un objectiu, que és millorar el treball que fem d'evangelització en el nostre territori, que és tota Espanya. I tota la Conferència Episcopal són bisbes de tota Espanya, les illes evidentment també, no és sols la península, també les illes. I treballam com millorar el nostre compromís de que la fe no desaparegui de la nostra terra. Aquest és el treball.

P: Crec que ara acaba el seu mandat, quin balanç fa del seu pas per la Conferència Episcopal?

OMELLA: Sí, jo acabo ara al març, dia 4 de març tenim eleccions del nou president. I el balanç jo diria que això ho tenen que fer els bisbes que me van elegir i ho tindrà que fer la gent. I jo ho deixo que sigui Déu el que faci el balanç. Jo l'únic que puc dir és que m'he trobat molt a gust treballant amb els bisbes, vivint la fraternitat en un clima de molta molta fraternitat. Hi ha molta gent que diu "estan dividits els bisbes". Tenim

sensibilitats diferents però hi ha molt bona fraternitat i molt bona comunió. Sí que hem treballat alguns punts que hem vist i que tot el món coneix. Per una part seria el tema dels abusos; per l'altre tema de Càritas, tot el treball que fem d'ajuda als pobres, hem fet estatuts nous de Càritas, hem impulsat tot aquest treball. I després tot el tema de catequesis. La catequesis tenim uns nous llibres de catequesis per a evangelitzar els joves, la joventut, els infants i treballar sobretot la pastoral de joventut, han participat molt en la JMJ, etcètera. Són els àmbits en els que treballo molt, i sense oblidar la família, jo crec que la família necessita molta ajuda. Jo diria el balanç que hem fet aquests capítols són els que hem treballat més. I jo crec que això tenim que prendre consciència, vosaltres que sou de les confraries, de dir "què podem fer nosaltres també?". Perquè esteu per evangelitzar també les confraries.

P: Exactament.

OMELLA: Mira, aquí teniu uns àmbits en els que els bisbes estem treballant. I tots plegats tendríem que treballar en aquesta mateixa direcció.

P: Segons els estatuts de la Conferència Episcopal, aquesta ofereix a la Santa Seu criteris orientadors sobre les relacions amb l'autoritat civil en els seus diversos àmbits. Amb la política tan desafectada de la societat i la societat tan secularitzada, com es fa per intentar transmetre, mantenir i promoure els valors cristians?

OMELLA: Bueno, jo crec que estem vivint un moment complicat no sol a Espanya, sinó a tot Europa, i jo diria inclús a tot el món. Però de manera especial al nostre àmbit, que és l'Europa, on hi ha molta confrontació, molta - diria- polarització i enfrontament i confrontació, i això ens fa patir a tots. I aquí com podríem nosaltres evangelitzar i mostrar l'Evangeli de Jesús?. Hi ha una cosa que el papa està insistint molt que és "la cultura del encuentro" -que diu ell-, "la cultura del encuentro", la cultura de la fraternitat i la sinodalitat. Què vol dir "sinodalitat"? És viure la comunió. Som diversos, estem vivint el sínode de la sinodalitat. Som diverses esglésies: que venen sota la persecució del marxisme, els altres que estan a Àfrica perseguits i té

Treballam com millorar el nostre compromís de que la fe no desaparegui de la nostra terra. Aquest és el treball.

una altra cultura, els altres que venen d'Amèrica... Som tan diversos tots!. Els orientals, les religions orientals, que tenim esglésies orientals que unes són catòliques, altres són ortodoxes, però participen al sínode també. Com podem entendre'ns? I el papa ens ha posat aquest mètode de compartir, escoltar l'altre, i perdre la teva opinió en benefici de l'escolta de l'altre. Perquè l'altre té algo de veritat i jo tinc algo de veritat. Escoltar-nos i caminar junts, caminar junts respectant-nos, escoltant a l'Esperit. Jo crec que això seria una mica el que tendríem que fer els cristians. Com els primers cristians que vivien en una societat molt complicada, que era la romana, que s'estava destruint, va desaparèixer l'imperi romà, però els pobres, els esclaus, van escoltar la bona nova de Jesús. I aquests són els que van evangelitzar Europa, a partir dels apòstols que van començar a sembrar la llavor del cristianisme. Aquest moment és una mica també el nostre i podem aprendre i donar. Com deien els primers cristians: "mireu com s'estimen, mireu com s'ajuden". Això és el que tenim que mostrar en el món d'avui.

P: De la primera sessió de la setzena Assemblea general ordinària del sínode de bisbes pareix que anam cap a una nova concepció de l'Església, l'Església sinodal. Quin balanç fa sobre el procés sinodal que estem vivint i com creu que hem de créixer com a Església?

OMELLA: És apassionant el que el papa Francesc ens ha proposat el d'una Església sinodal, que vol dir una Església que caminem junts tots. No n'hi ha uns que estan a dalt i uns altres abaix. No!. Tots anem caminant junts, perquè el sínode d'alguna manera ha fet prendre consciència que lo més important és el poble de Déu, el sant poble de Déu -diu el papa Francesc-, que és el Concili Vaticà II que ho repeteixi. És el sant poble de Déu, tots els batiats som iguals i tots tenim que caminar envers Jesucrist i tots estem cridats per evangelitzar. Cadascú té una missió, uns fan de bisbes, els altres un matrimoni, l'altre catequista, tots tenim una missió. Tenim que anar junts, caminar junts. I el

Converses per la Setmana Santa. Joan Josep Omella.

bisbe, què té que fer? Anar davant, marcant el camí, al mig escoltant i darrere ajudant els demés. Jo crec que això és una imatge molt bonica, caminar junts. I caminar junts, que és el millor que podem aportar al món d'avui, jo crec que és la millor manera de fer el sínode. I això estem cridats a fer-ho en cada parròquia, en cada confraria, en cada comunitat religiosa o parroquial. Tenim que fer aquest camí, caminar junts i servir. Per això el logo del sínode era: "Comunió, unió, participació tots". Però per a què? per evangelitzar. Si anem en aquest camí, sabent que tots estem cridats a la mateixa missió i que tots som germans, cadascú el seu carisma i la seva diferència, però ens valorem i ens estimem, estem fent el sínode, que és lo que sempre ha fet l'Església des del primer moment. Quan hi havia dificultat es reunien. Capítol 15 dels actes dels apòstols -que diuen lo dels fets dels apòstols-, que diuen quan hi havia una discussió: els pagans es tenen que circumcidat per ser cristians? és dir, fer-se jueus? I diu sant Pau: "no". Sant Pere diu: "sí". I Sant Pau diu: "no". Fem un concili, fem una reunió. Van fer una reunió i escoltant-se els uns als altres les raons i escoltant l'Esperit van dir: "Teniu raó, no es tenen que circumcidat. No es tenen que fer jueus, si no seriem ara tots jueus. I l'únic que tenim que fer és circumcidat el cor. És dir, canviar el cor, rebre el baptisme de Jesucrist i viure la Gràcia de Déu i l'amor de Déu". Així va començar l'Església i així té que continuar. I el papa ha fet caure en aquesta idea, que l'haviem perdut una mica.

P: L'any passat, en el mes de març de 2023, va ser escollit membre del consell de cardenals, que està format per nou cardenals de tot el món com a òrgan consultiu del papa Francesc. Segons ha transcendit de la darrera reunió del mes passat, es varen tractar temes tan acucians com el paper de la dona dins l'Església. Com veu i com es viu el binomi Església local-Església universal?

OMELLA: Bueno, jo tinc que dir que el papa fa un esforç també de viure la sinodalitat i no fer un govern personalista. Escolta a un grup de persones de diverses

Cadascú té una missió, uns fan de bisbes, els altres un matrimoni, l'altre catequista, tots tenim una missió. Tenim que anar junts, caminar junts. I el bisbe, què té que fer? Anar davant, marcant el camí, al mig escoltant i darrere ajudant els demés

parts del món. Perquè allí n'estem nou, però d'Europa n'estem dos, de Luxemburg un, de l'Espanya un altre. D'Amèrica n'hi ha d'Amèrica del Sud, d'Amèrica del Nord i de Canadà, tres. És molt gran aquest continent. D'Àfrica n'hi ha un, d'Àsia n'hi ha un altre, i després del Vaticà n'hi ha un altre, que és espanyol, per cert. Ja fem els 9 que estem allà. De l'Índia n'hi ha un. Sí, ja havia dit d'Àsia. Bueno, estem un grupet que li ajudem a veure els problemes de l'Església universal. I a mi m'ajude, aleshores que jo i els cardenals ajudem al papa a conèixer les nostres realitats, ens ajude també a conèixer les realitats dels altres, i d'alguna manera ens fa obrir el cap i el cor. Jo crec que això és molt interessant perquè m'ajude a sortir de la meva petita església, del meu petit entorn, i escoltar el que passe pel món. I relativitzar el que a mi me sembla molt important i que per als altres no ho és. Escoltar, perquè les preocupacions d'Àfrica no són les d'Europa o no són les d'Amèrica, no són les d'Àsia, però som tots germans. És com en una família quan els fills marxen, es casen, un viu en un lloc, l'altre viu en un altre i venen i porten les seves preocupacions a la família. Escoltar-se fa molt bé i ajudar-se. Si no coneixes quines són les preocupacions i els problemes, no pots ajudar. Per això és molt important obrir els ulls i obrir el cor. I això és lo que fa el binomi Església universal i Església particular, ajudar-nos a obrir el cor i la ment perquè si no, ens tanquem, ens tanquem i això ens empobreix.

P: I tant, sí. La religiositat popular i les manifestacions de pietat popular estan molt arraigades a Espanya, encara que hi hagi certes diferències segons la regió. Com veu la vida confrare i l'acceptació d'aquestes dins una societat cada vegada més agnòstica?

OMELLA: Jo, que hi he estat de capellà al baix Aragó i vaig ser capellà al Canyís i a Calanda, això ja..., la ruta del tambor, les confraries de Setmana Santa, i me vaig impregnar del tambor i d'aquestes confraries, tot el que feien. Jo deia, aquesta religiositat popular, aquella estimació al Crist crucificat, a la Maria Magdalena, a la Dolorosa, etcètera, eh? Jo dic, això és com un mur de contenció per a la secularització. Perquè me fa agafar una relació amb el transcendent, una relació amb Déu, que és molt important. Ara, tenim que passar d'aquesta estimació del meu, de la meva imatge o de la meva confraria, passar a dir nosaltres estem aquí per evangelitzar. És com la plataforma que permet a un cristià que no té una gran formació teològica, però té un cor que estime a Déu -a través de la Mare de Déu, a través del Sant Josep, o a través d'una confraria, la que sigui, per no nomenar totes-, a través d'aquest amor poder transmetre-ho als altres. I quantes vegades hem vist... Jo recordo estant a Saragossa, la meva diòcesi, i estava a un col·legi i el professor de geografia i d'història me diu: "jo soc agnòstic, jo no crec en Déu, vosaltres creieu com a capellans, però a mi deixa'm tranquil". Molt bé, molt bé. Vaig un dia a Saragossa i entro al Pilar, i veig que sortia ell i es va posar tot vermell. Me diu: "bueno, ja te vaig dir que no era jo molt creient però és que la Mare de Déu és diferent". I jo vaig dir: "està enganxat aquest, ja està enganxat". Que bonic!, eh? Que bonic!

P: El papa Francesc ja deia és un lloc teològic dins el "Sensus fidelis".

OMELLA: Exactament, exacte. És un lloc teològic on podem nosaltres ja estar arrelats en la fe i que ens pot ajudar a trobar a Déu. Jo crec que això és superimportant. Però aleshores també, ser evangelitzadors. Jo no sol treballo per la meva confraria sinó que des de la meva confraria faig un pas més. I això ho teniu les confraries. Jo felicito a les confraries perquè además de tenir la Setmana Santa per treballar i mostrar la imatge de Déu al món exteriorment, teniu vosaltres també la formació. Teniu catequesis, teniu litúrgia de quan en

Jo felicito a les confraries perquè además de tenir la Setmana Santa per treballar i mostrar la imatge de Déu al món exteriorment, teniu vosaltres també la formació. Teniu catequesis, teniu litúrgia de quan en quan, però sobretot també teniu un àmbit social

quan, però sobretot també teniu un àmbit social. Què podem fer pels més pobres? Quasi totes les confraries, tant de bo que vosaltres també les teniu...

P: Sí i tant...

OMELLA: Com podem ajudar als pobres d'aquí o del tercer món?. I això ens done la universalitat de la que parlàvem abans, te fa ser més universal, més catòlic, i no local.

P: Exacte i sense missió, pues nos estancam i duim unes cucales. En canvi, si descobrim o potenciam aquesta missió que és evangelitzar, nos trobarem tots molt més units i més realitzats.

OMELLA: I l'evangelització passe per una trobada amb Jesucrist. Ja la tenim, perquè esteu enamorats de la imatge, esteu enamorats de Déu. Per la formació, perquè avui tenim que estar aquí en formació, perquè avui se diuen tantes coses que et desconcerten. La formació, la catequesi, teniu que participar quan hi ha conferències, hi ha reunions, participar tots els confreres. I després, la caritat, per sortir, l'entrega, el compromís pels més pobres i en els més pobres trobem a Jesucrist sempre.

P: Com creu que aniran evolucionant les manifestacions de pietat popular, ses confraries i aquest sentiment de confrare?

OMELLA: Jo crec que això va creixent. Evidentment, tenim menys naixements avui al món, sobretot a Europa, i a Espanya. I això el futur de les confraries no sé com estaran però és que és el mateix problema de les

Converses per la Setmana Santa. Joan Josep Omella.

Cadascú té una missió, uns fan de bisbes, els altres un matrimoni, l'altre catequista, tots tenim una missió. Tenim que anar junts, caminar junts. I el bisbe, què té que fer? Anar davant, marcant el camí, al mig escoltant i darrere ajudant els demés

universitats, que no tenen prou alumnes i diuen "tindrem que tancar". Jo crec que els fills de les famílies dels confreres s'enganxen, igual que els fills dels clubs de futbol, que són hinxas, "los hinxas del Barça".

P: Transmetes aquell coneixement...

OMELLA: Teniu que transmetre. I quan són petits i ja els porteu a la confraria i a tocar el tambor, i això els agafa per dintre i això és el futur, això és el futur. Podran desaparèixer un temps de crisi a l'adolescència, es separen de l'Església, "no vull saber res", però després tornen. Perquè el que vosaltres pares sembreu en el cor dels fills sempre sempre dona fruit.

P: Realment això és lo que ens trobam a totes ses nostres confraries. És a dir, tots els que des de petit els nostres pares i padrins ens han ensenyat, a l'adolescència t'apartes un poc...

OMELLA: La turbulència...

P: La turbulència hormonal...

OMELLA: No vull saber res, no vull anar a missa...

P: Però després tornen...

OMELLA: Però la confraria t'agafe...

P: Després tornen.

OMELLA: Exacte, exacte. Per això no teniu que perdre l'esperança, pares cristians. Què hi fet que els meus fills no van a missa? Ja aniran, ja tornaran, sempre si els estimeu en amor, si els ajudeu en amor.

P: Molta de gent a l'hora de manifestar la seva fe o exterioritzar-la es troba cohibida per la societat actual de pensament únic. Què li diria a tota aquesta gent?

OMELLA: Jo diria, no tenir vergonya. Mira, no ser -com diria jo- no ser proselitistes, "va, va, va, va i si no te tallo el coll, si no creus". No, sinó respectar i no tenir vergonya. Jo no m'amago, jo soc creient. Jo vaig amb el coll romà, ningú m'ha insultat. I si m'insulten dic "pitjor per tu, jo no t'he insultat". Ningú m'ha insultat, jo mostro que soc capellà i no passa res. Hi ha vegades que hi ha gent que s'apropi, que s'acosta a mi i dir "voldria parlar amb vostè que és capella, me pot confessar?". I el confesso. "Me pot donar una resposta a aquesta pregunta?". I si veuen que nosaltres entrem a missa i no tenim vergonya i davant d'una cosa donem la nostra opinió, respectant les altres, això fa un bé enorme a la gent. Però si además d'això veuen que nosaltres ajudem, ens comprometem a ajudar-los en qualsevol problema, la gent s'acostarà a la nostra religió, és així.

P: A veure si aconseguim caminar junts...

OMELLA: Exacte, exacte, exacte, molt bé. No tenim que fer grandes coses sinó ser coherents amb la nostra fe i no amagar-la.

P: Mai havíem tingut tanta informació del que passa i mai ens havia importat tan poc el que passa. I a damunt, frivoltizam sense que res es detingui al meu cor. Què podem fer perquè una societat com l'actual reaccionari davant conflictes de guerra com sa d'Ucraïna o sa guerra d'Israel?

OMELLA: El papa diu que mai havíem estat tan comunicats, telefono, internet, estem tot el que passa al Japó, un minut abans o quasi de que passi ja ho sabem a Inca o a Barcelona. Estem comunicats però mai havíem estat tan sols. I l'altre dia deia un cardenal, el cardenal de Canadà que va venir aquí a donar exercicis espirituals als capellans de la diòcesi, deia "hi ha una cosa que a mi m'ha impactat, diuen els africans <<vosaltres teniu relloctges, nosaltres tenim temps>>". Necessitem asserenar-nos, guardar silenci, escoltar la natura, escoltar-nos a nosaltres mateixos, escoltar Déu i escoltar els altres. Per això es necessita temps i silenci, no estar tot el dia amb els aparells aquí de música, informacions i l'internet i el telefon ... no no no ... deixa un rato, deixa el telefono, deixa escoltar, acosta't a la gent. I quan entrem en aquest dinamisme a llavors davant de les guerres i dels conflictes reaccionem d'una altra manera, no amb tanta agressivitat. Perquè la gent estem ara molt agressius i tenim que ser instruments de pau. I jo crec que és un temps en què està tan convuls el món, tantes guerres obertes, que és el moment en què tenim que pregar per la pau al món. Per la pau a les famílies, que estan tensionades també les famílies, perquè no hi ha silenci. No s'escolten, estan mirant la televisió mentre mengen, estan al telefono, el mòbil, els WhatsApp... Deixa-ho tot, escoltem-nos, escoltem-nos. I després, pregar perquè tinguéssim pau al cor i ser instruments de pau. Com diu Sant Francesc d'Assís, "haz de mí, Señor, un instrumento de tu paz, donde haya odio, ponga yo amor". Això és el que tenim que fer, posar amor on hi ha odi, on hi ha guerra, però ser instruments de pau. I si ho fem, poquet a poquet

això s'estén i arribarem a contagiar la pau al món. És l'única manera. Però aquesta pau té que venir de Déu a través del nostre cor. Perquè en absència de armes, no és prou. Tenim que tenir una actitud d'escolta, de mirada positiva, d'amor.

P: Vós vàreu compartir els darrers anys de vida del bisbe Toni Vadell, al cel sia, persona molt propera, coneguda i estimada a la nostra comunitat cristiana. Quin record té d'ell i quines paraules ens pot dir d'ell?

OMELLA: Vau tenir un bon capellà a Inca amb Toni Vadell. Ell sempre diu "no sé perquè me van escollir a mi per a ser bisbe de Barcelona; vostè me coneixia?". Dic: "jo no et coneixia, és el Sant pare, és Déu, qui et va enviar". I la veritat, jo vaig fer també el descobriment de que era un home molt intel·ligent, molt comunicatiu, sabia comunicar, molta empatia i molt servicial. Estava tot el temps al servei de la gent, del bisbat, de les parròquies, en una entrega generosíssima. Però tenia una cosa que a mi m'impactava, estava enamorat de Jesucrist. I això m'ho diuen els joves, sempre parlava de que tenim que enamorar-nos de Jesucrist. I estava enamorat d'aquesta persona de Jesucrist, i això a tots els confreres i a tots els cristians ens té que interrogar. Estic jo enamorat de Jesucrist? De la seva persona, de la seva Paraula? I ell ho tenia i ho transmetia. I aleshores además d'això jo veia que ell tenia una altra passió, que era evangelitzar, perquè era un gran catequeta, de mil maneres. Inventava qualsevol cosa, el teatre, la guitarra..., amb qualsevol cosa transmetre esperança, il·lusió i amor. I això, de veritat, va deixar un buit aquí, quan ell va desaparèixer. I un capellà me va dir - uns quants, però bueno, sobretot un-, me va dir: "hoy señor obispo - ell parlava en castellà-, hoy señor obispo nos hemos quedado huérfanos; teníamos un padre y lo hemos perdido". I jo que no soc pare però dic "és veritat". És que era pare de tots per a tots. Era un home que es feia tot a tots. Jo crec que des del cel, ell ajude els d'Inca, ajude als de Lluçmajor, a tots els de la seva diòcesi de les Illes Balears, i ajude també a la pobra diòcesi de Barcelona, que va servir poc temps però que va deixar una marca "Toni Vadell" molt important. I molta gent encara guarda moltes de les conferències que ell donava i que estaven gravades. Impressionant.

Converses per la Setmana Santa. Joan Josep Omella.

Un home que a mi me va tocar el cor també i tenia molta confiança amb ell també, com els altres bisbes auxiliars. Fèiem un bon triduo allí. Eren dos i jo tres i després hi va haver quatre, però va morir enseguida, molt ràpid, sí.

P: I la seva paraula de sempre, "gràcies per tant".

OMELLA: Sí, "gràcies per tant", sí. És veritat.

P: Quina seria la convidada que faria a la diòcesi de Mallorca per a la propera Setmana Santa i quina reflexió vol compartir amb la nostra comunitat envers la Setmana Santa?

OMELLA: Mira, viure la Setmana Santa jo diria profundament, que no es quedi sol en fer un teatre de processió - teatre en el bon sentit de la paraula, perquè teatre és manifestar-. Que no es quedi sol en una manifestació externa, sinó que busquem, tenim que buscar moments de silenci, de la celebració de l'Eucaristia, d'escolta de la paraula. I sobretot que vegin els que participen en les vostres manifestacions públiques de processons, que vegin que vosaltres ho creieu. Jo recordo estant a Calanda que va sortir el dijous sant la processó des de l'església, donava la volta a tot el poble, i hi havia un munt de gent perquè els tambors atreïen a molta gent. Era a l'abril aquell any, ja feia calor, bon temps, i hi havia molts turistes. I a l'acabar la processó, va entrar una senyora, "miri, jo sóc de València, jo no vaig molt a missa, jo crec que he perdut la fe, però quan he vist aquesta gent que sortien en la processó en aquesta solemnitat, i quan va sortir Crist, vaig sentir que la carn se tornava de gallina i vaig sentir una emoció interior que vaig dir i si és veritat que Déu existeix?" I dic "bravo", això és el que tenen que fer el

confreres. En la seva manifestació, perquè ho porten dintre, la gent ho percep, i els porte a Jesucrist. Viure la Setmana Santa és entrar en el misteri, participar en tot, no sol quedar-se en una manifestació externa. Viure la celebració litúrgica, escoltar la paraula de Déu, buscar moments de silenci. La vida canvie i nosaltres sense adonar-nos donem testimoni als demés de Jesucrist. No sols la imatge sinó també la nostra presència, la manera d'estar, la manera de ser, la manera d'actuar. Confreres, teniu una gran responsabilitat, dignifiqueu la Setmana Santa, però des de dintre, des del vostre cor, a través també de la manifestació i de la germanor que teniu que viure entre vosaltres. Que sigueu confreres, "cum fratres" vol dir hermanat, germanats. I que no hi havigue, perquè les confraries sempre acaben a vegades en diríem, amb lluites internes, jo vull ser el president, tu que no sé què... No. Estimar-se i viure la fraternitat dintre i fora, que això sirà el millor testimoni que podeu fer i viure la Setmana Santa d'aquesta manera.

P: Doncs moltíssimes gràcies pel seu temps i per aquests minuts que mos ha concedit. Moltíssimes gràcies.

OMELLA: Gràcies a vosaltres, que recordo amb molt carinyo el dia de la festa d'Inca que vaig estar, fa un temps, ja fa uns anys. I recordo els capellans, recordo a les religioses i recordo a tota la gent. I aquella soldada de coloms que va sortir tan preciosa, signe de la pau, signe de la pau. Felicitats a tots els d'Inca i que els recordo i que preguin de quan en quan, que preguin per mi perquè siga un bon bisbe i un bon pastor. Gràcies.

P: Moltes gràcies.

Podeu visualitzar totes les "Converses per la Setmana Santa" al canal YouTube l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca . @asconfrariesinca

Actes

Dissabte, 5 d'abril

19.00 h. DE VOSTRA CIUTAT INQUERA. EL DOCUMENTAL

Teatre Principal d'Inca

Aquest documental captura l'essència de la Setmana Santa inquera, mostrant els sentiments arrelats d'un poble cap a les seves imatges i tradicions. Una herència cultural i religiosa que es transmet de generació en generació, i que manté viva la seva història. A través de testimonis únics, el documental recull les vivències i emocions de tota la gent que fa possible aquesta celebració, tan arrelada al cor d'Inca.

Dissabte, 12 d'abril

16.30 h. Sortida del Crist del Perdó i la Bona Mort des de l'església de Crist Rei cap a la Residència de la 3ª edat de Crist Rei, on es celebrarà la vigília del Ram.

19.00 h. La Vigília del Ram. Parròquia de Santa Maria la Major. Seguidament processó dels estendards, des de Sant Domingo a Santa Maria la Major. Itinerari: plaça de Sant Domingo, carrer de Sant Domingo, carrer de Jaume Armengol, carrer del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

Seguidament: Entrevista *Converses per la Setmana Santa* a Mn. Marià Gastalver, Prior del Santuari de Lluc i rector del Seminari Diocesà

≠Diumenge, 13 d'abril

Benedicció de rams i Eucaristia a les esglésies següents:

9.00 h. Sant Bartomeu

10.00 h. Sant Domingo

10.30 h. Sant Francesc

12.00 h. Sta. Maria la Major

17.30 h. Crist Rei. >> **Benedicció** de rams i Eucaristia

19.00 h. **Processó de Rams** des de l'església de Crist Rei fins a Santa Maria la Major.

Itinerari: església de Crist Rei, carrer de Costa i Llobera, avinguda del General Luque, carrer de Ramon Llull, del Bisbe Llopart, Major i plaça de Santa Maria la Major.

Actes

Dimarts, 15 d'abril

21.00 h. Processó del camí de la creu: VIACRUCIS.
Predicarà el viacrucis: Joan Mir Pieras.

Començament amb les següents estacions:

- 1ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús és condemnat a mort.
- 2ª GERMANES DE LA CARITAT. Jesús es carrega la creu.
- 3ª SANT FRANCESC. Jesús cau.
- 4ª CRIST REI. Jesús troba la seva mare.
- 5ª SANT DOMINGO. El cirineu ajuda a portar la creu.
- 6ª LA SALLE. La Verònica eixuga la cara de Jesús.
- 7ª SANT BARTOMEU. Jesús despullat del vestit.
- 8ª LA PURESA. Jesús és clavat en creu i mor.
- 9ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús ressuscita.

*Pilat els va demanar: «I què faig amb Jesús, anomenat el Messies?»
Varen contestar tots: "Que el crucifiquin!" Pilat va insistir: "Què ha fet tan malament?" Però ells cridaven més fort: "Que el crucifiquin!"
Llavors els va amollar a Barrabàs; i a Jesús, després de cinglar-lo, el va entregar perquè el crucificassin.*

DATA	ACTES GENERALS		STA. MARIA LA MAJOR	CRIST REI	SANT DOMINGO	SANT FRAN- CESC	MONESTIR DE SANT BARTOMEU
Dissabte, 12 d'abril	<p>16.30 h. Sortida del Crist del Perdó i la Bona Mort des de l'església de Crist Rei cap a la Residència de la 3ª edat de Crist Rei, on es farà la vigília del Ram.</p> <p>19.00 h. La vigília del Ram. Parròquia de Sta. Maria la Major. Seguidament processó dels estandarts (sortida des de Sant Domingo).</p> <p>Seguidament. Entrevista "Converses per la Setmana Santa". a Mn. Marià Gastalver, prior del Santuari de Lluc i rector del Seminari Diocesà. Santa Maria la Major.</p>		19.00 h				
Diumenge de Rams 13 d'abril	MATÍ	BENEDICCIÓ DE RAMS I EUCHARISTIA	12.00 h		10.00 h	10.30 h	9.00 h
	<p>Benedicció de rams i eucaristia a les esglésies següents:</p> <p>8.30 h. Sant Bartomeu. 10.00 h. Sant Domingo. 10.30 h. Sant Francesc.</p> <p>12.00 h. Sta. Maria la Major 17.30 h. Crist Rei. >> Benedicció de Rams i eucaristia.</p> <p>19.00 h. Processó de Rams des de l'església de Crist Rei fins a Santa Maria la Major.</p>			17.30 h			
Dimarts Sant 15 d'abril	<p>21.00 h. Processó del camí de la creu: VIACRUCIS.</p> <p>Predicarà el viacrucis: Joan Mir Pieras</p>						
Dimecres Sant 16 d'abril	De 16.30 a 18.00 h. Veneració de la imatge del Sant Crist d'Inca. Sta. Maria la Major.	18.00 h MISSA CRISMAL. La Seu.					
Dijous Sant 17 d'abril	<p>16.30 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Bartomeu.</p> <p>17.00 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Domingo</p> <p>19.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús pel camí del Calvari. Després de la processó del Dijous Sant es farà l'Hora Santa. Sant Domingo.</p>	MISSA DEL SANT SOPAR DEL SENYOR. LAVATORI DE PEUS			17.00 h		16.30 h
Divendres Sant 18 d'abril	MATÍ	PREGÀRIA DE LAUDES			9.30 h		
	<p>16.30 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Bartomeu.</p> <p>17.00 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Domingo.</p> <p>19.30 h. Sermó i davallament de Jesús. Plaça de Sta. Maria la Major.</p> <p>20.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús al sepulcre.</p>	CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ I MORT DEL SENYOR			17.00 h		16.30 h
Dissabte Sant 19 d'abril	MATÍ	PREGÀRIA DE LAUDES			9.30 h PREGÀRIA DE LAUDES		
	VESPRE	SAGRAMENT DEL PERDÓ			10.00 h - 13.00 h SAGRAMENT DEL PERDÓ		
Diumenge de Pasqua 20 d'abril		VIGÍLIA PASQUAL DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR	21.30 h				20.30 h
	<p>11.00 h. Processó de l'Encontre.</p> <p>11.30 h. MISSA SOLEMNE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR. Sta. Maria la Major.</p>		11.00 / 11.30 h				8.30 h
Diumenge 27 d'abril Octava de Pasqua	TARDA			18.30 h	19.30 h		
	<p>A les parròquies, horari com els diumenges.</p> <p>12.00 h. PANCARITAT. Ermita de Santa Magdalena.</p>		9.00 / 12.00 h	18.30 h	19.30 h	10.30 h	9.00 h

Engalanau els balcons!

El domàs és una peça de tela usada en sales, esglésies i balcons com a ornament en dies de festa.

Un poble sempre s'identifica per les seves tradicions i peculiaritats.

Anys i panys, una de les més arrelades que hi havia a Inca era la d'engalanar els balcons els dies de celebracions religioses en senyal de fe i respecte cap el que representen les imatges que van en processó pels nostres carrers.

Un domàs al balcó simbolitza que no és un dia qualsevol. Aquests darrers anys anam recuperant tan bella i antiga tradició.

Per aquest motiu us volem animar a tots a lluir tan apreciada tela als vostres balcons i/o finestres (sigui o no un carrer per on passin les processons).

Banderoles de la Unitat de Pastoral per Setmana Santa

Preu: 15 eur

Venda: Espai cultural Can Blancos

Del 14 de març a 11 d'abril.

Els divendres, de 17.30 a 19.00 h.

Actes

Dimecres Sant. 15 d'abril

17.00

a 18.30 h. Veneració de la imatge del Sant Crist d'Inca. Sta. Maria la Major.

18.00 h. Missa crismal. La Seu de Mallorca.

Dijous Sant. 16 d'abril

16.30 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Bartomeu.

17.00 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Domingo.

19.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús pel camí del Calvari.

Itinerari:

Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrers de la Campana, del Born, de Sant Francesc, del Vent, de Fra Juníper Serra, Gran Via de Colom, avinguda del General Luque, carrer de Ramon Llull, del Bisbe Llompart, del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

Espais habilitats per a discapacitats a l'altura de la plaça de la Llibertat.

Després de la processó del Dijous Sant es farà l'Hora Santa a l'església de Sant Domingo.

Avui, Dijous Sant, ara, encara de matí, podem proposar-nos viure les següents hores fins a la celebració d'aquesta vespre com si anàssim fent els preparatius d'un sopar important, un sopar que esperam des de fa temps. De manera que ara mateix comença un compte enrere en què cada minut té valor i en què tot el que fem, diguem o preparem sigui per disposar-nos millor per al Sant Sopar d'avui. Les nostres lectures, les converses entre nosaltres, el que mengem i, en especial, la nostra pregària personal. Que tot plegat tenguí aquell punt de tensió positiva que anomenam atenció i ens fa estar atents per donar el millor de nosaltres mateixos en el seguiment de Jesucrist.

Al Fra Miquel Colom Mateu, T.O.R.

En el 25è aniversari del seu traspàs.
Un agraït sentiment de recordança.

Estalonau-Me!

Estalonau-me, Senyor, mon esperit,
que vers la terra lentament s'inclina;
no és l'espessor del fruit que l'arruïna;
és que de vos es troba desnodrit.

Posau-me vertical, tot adherit
al llenyam de la creu on es reclina
la vostra humanitat. La sang divina
empurpura l'adreç de l'estrany llit.

Estaló de la creu! I ma vellesa
potser encara prendrà virtut fermesa...
El ranci no és el vi que millor sap?

Estaló de la creu! I dir amb veu clara:
Preneu mon darrer alè, dolcíssim Pare!
I tot seguit que repenjàs mon cap!

Miquel Colom Mateu, T.O.R.
28 de febrer de 1989.

Cofradía Pureza de María

La Cofradía Pureza de María fue fundada en el año 1991 gracias al esfuerzo y la dedicación de un grupo de personas que, en aquel momento, formaban parte de la Asociación de Padres y Madres del colegio Pureza de María. Entre ellas, merece una mención especial la Hermana Magdalena Llobera, a quien se le atribuye gran parte del mérito de la fundación, debido a su incansable compromiso y entusiasmo para hacer realidad este proyecto. Asimismo, se destaca la figura de Joe Peters Santos, quien tuvo el honor de ser el primer Hermano Mayor de la Cofradía.

Gracias a la labor de estos primeros cofrades, hoy en día la Cofradía cuenta con más de cien miembros, entre los que se encuentran alumnos, exalumnos, padres

y madres, que comparten la ilusión de participar activamente en una celebración tan significativa para la comunidad cristiana como es la Semana Santa.

Es importante destacar la evolución de la denominación de nuestra Cofradía. En junio de 1991, se constituyó esta misma bajo el nombre de "Cofradía Jesús en el Huerto de la Pureza de María". Posteriormente, tres años después, en junio de 1994, y por unanimidad de la Junta de Gobierno y de los cofrades inscritos hasta ese momento, se acordó el cambio de denominación a "Cofradía Pureza de María", nombre que ha perdurado hasta la actualidad, consolidándose como símbolo de identidad y tradición.

El 14 de abril de 1992, con un total de 22 cofrades inscritos, la Cofradía realizó su primera salida en la procesión del Vía Crucis, contando con la participación de 16 cofrades. Durante los primeros años, la Cofradía acompañó la imagen "Jesús en el Huerto" en la procesión del Jueves Santo.

Desde el año 2012, nuestra Cofradía cuenta con la imagen "Lavatorio de Pies", que participa en la procesión del Jueves Santo. La realización de este paso

fue posible gracias al esfuerzo y apoyo de numerosas personas que, con su contribución desinteresada, hicieron realidad el sueño de la Cofradía de disponer de un paso propio. Esta imagen, obra del artista plástico Oswaldo Fernández., representa un acto de sencillez y ternura, un gesto puro de servicio y dedicación a los demás. La Junta Directiva decidió nombrar madrina del paso a la Hermana Amparo Ferrer, directora del colegio Pureza de María en aquel entonces, en reconocimiento a su entrega e ilusión en la materialización de este proyecto.

Cabe destacar, además, que en la Semana Santa de 2017, la Hermana Mari Carmen Ramiro se convirtió en la primera mujer en pronunciar el sermón del "Dava-llament de Jesús" del Viernes Santo, un hito significativo en la historia de nuestra Cofradía y de la Semana Santa de nuestra ciudad.

Nuestra Cofradía cuenta con una banda de tambores, fundada por Elia Santandreu, quien comenzó como tamborera acompañándonos en las procesiones. Gracias a su iniciativa, esfuerzo y la dedicación de todos sus integrantes, la banda ha experimentado un notable crecimiento, pasando de contar con dos tamboreros en sus inicios a reunir en la actualidad a doce miembros. Su música aporta solemnidad y recogimiento a nuestras procesiones, enriqueciendo el espíritu de cada acto litúrgico.

Como miembros de la Asociación de Cofradías de Inca, asumimos con responsabilidad nuestros derechos y deberes, participando activamente en todas las procesiones y actos religiosos en los que están presentes las Cofradías. Además, colaboramos de manera solidaria con la Iglesia, realizando aportaciones destinadas a proyectos sociales, en especial para Haití y Cáritas, contribuyendo así al compromiso cristiano de ayuda a los más necesitados. Antoni Ramis Isern Hermano Mayor de la Cofradía Pureza de María

Antoni Ramis Isern

Hermano Mayor de la Cofradía Pureza de María

La Dolorosa

A Jaume Tortella Planas

S'atansa la llum del dia a la nit,
serà la nit més freda, la darrera.
Despullada d'estrelles s'exaspera
la lluna amb el seu gep adolorit.

Sota l'obscur mantell de fe sargit
la lluent vestidura cau baldera.
Cristalls de caramel en primavera,
entelen els ulls d'un dol infinit.

Entre els plecs de les mans, lluenta cendra
d'un foc encara encès, encara tendre,
es compleix l'àugur del vell Simeó.*

Camí de la creu, Mare Dolorosa,
Jesús obrirà el solc, i generosa
germinarà del Déu viu la llavor.

*Lc 2,35

Antelm Ferretjans Llopart

Setmana Santa, 2025

Actes

Divendres Sant. 18 d'abril

- 9.30 h. Pregària de laudes. Sant Domingo.
- De 10.00 h.
- a 13.00 h. Sagrament del perdó. Sant Domingo.
- 16.30 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Bartomeu.
- 17.00 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Santo Domingo.
- 19.30 h. Sermó i davallament de Jesús. Plaça de Sta. Maria la Major.
- 20.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús al sepulcre.

Itinerari:

sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrer de la Campana, del Roser, de la Salut, de Can Varella, del Rector Raió, de l'Om, de Sant Francesc, de Murta, de Jaume Armengol, del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

Espais habilitats per a discapacitats a la plaça de Santa Maria la Major.

Dissabte. 19 d'abril

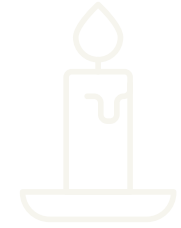
- 9.30 h. Pregària de laudes. Sant Domingo.
- 21.30 h. Vigília Pascual. de tota la Unitat de Pastoral. Sta. Maria la Major.

Senyor, què us puc dir en aquesta nit santa? Hi ha alguna paraula que pugui sortir de la meva boca, algun pensament, alguna frase? Vàreu morir per mi, ho vàreu donar tot pels meus pecats; no només us vau convertir en home per mi, sinó que també vau patir la mort més atroç per mi. Hi ha alguna resposta? M'agradaria poder trobar una resposta adequada, però en contemplar la vostra santa passió i mort només puc confessar humilment que la immensitat del vostre amor diví fa que qualsevol resposta sigui totalment inadequada. Deixau-me posar-me davant vostre i mirar-vos.

Any jubilar, Pasqua tot l'any!

Els catòlics celebren la Pasqua en tot moment, no només aquesta setmana central sinó en cada gest es manifesta quin és el nostre origen i la nostra meta: la Pasqua.

L'any jubilar que es convoca cada vint-i-cinc anys, és una gran oportunitat per aprofundir i renovar la nostra pertinença a la comunitat que celebra la Pasqua. El Papa Francesc ens ha regalat la butlla d'aquest any que ens vol centrar en el gran regal que regala Jesucrist, mort i ressuscitat. Aquest gran regal és l'Esperança que no decep i que neix de la gràcia i de l'amistat amb Jesús de Natzaret per madurar el Jesús de la Glòria. El Papa ens fa prendre consciència de que necessitam d'aquesta seguretat, que no és com les del món, que passen. L'Esperança que neix de la relació en Jesucrist, és una esperança segura, que ens acompanya sempre. Diem que és segura perquè tenim raons per confiar ja que els testimonis de la Pasqua són milers de milenars que han omplert els registres de la nostra història. Una història que es va teixint amb persones que dia a dia, dins el nostre present més divers, ens testimonien que Crist és viu i dona aquesta esperança.

L'Esperança més evident i també la més viscuda dins la nostra ciutat d'Inca, és la que es transmet de forma profunda i senzilla a la vegada, és la que el Papa Francesc ens ha tornat a recordar en l'encíclica "Dilexit Nos" (n. 124-126), quan a partir de la teologia del Sagrat Cor de Jesús, ens reclama a cuidar la pietat popular, que també és definida com a "mística popular", que s'encarna en la cultura dels senzills i que ens indica un camí ple de símbols que toquen la nostra intel·ligència. Una via teològica que demana respecte i serietat quan el sant Pare ens demana que "ningú es burli de les expres-

sions de fervor creient del sant i fidel Poble de Déu, que en el seu valor teològic, ens desafia amb força: ens convida a tots a demanar-nos si no hi ha més racionalitat, veritat i saviesa en certes manifestacions d'aquell amor que cerca consolar al Senyor, que no hi ha tal vegada en aquelles accions d'amor fred, distants, calculats i mínims d'aquells que pretenem posseir una fe més reflexiva, cultivada i madura" (n. 160).

Cultivem la mística popular sense desvincular-la de la seva arrel original que és la contemplació d'un cor de batega constantment perquè ha ressuscitat. Batega en la Paraula de Déu proclamada i pregada en les celebracions litúrgiques i comunitàries, a Inca les cuidam amb molt d'esment, integrant tradició i innovació. Aquest batec també es sent en les propostes catequètiques a nins, joves i adults quan els catequistes (que són el gran regal al món) transmeten aquesta mirada educativa perquè tots ens obrim a escoltar allò tan gran: "Déu és amor i t'estima personalment". També batega en aquells confreres que tot l'any preparen i cuiden la seva identitat cristiana i cultural. Per vosaltres aquesta senzilla glosa:

*Cuidem les arrels d'esperança
Dins un any que és jubilar
que la Pasqua ens donarà
fruits de salut i de gaubança*

De part de tots els diaques i preveres de l'equip de pastoral que serveixen aquestes comunitat de la Unitat de Pastoral de la Mare de Déu, moltes gràcies i molts d'anys!

Mn Carles Seguí i Pou

Rector

Actes

Diumenge Sant. 20 d'abril

8.30 h. Missa. Sant Bartomeu.
11.00 h. Processó de l'Encontre.

Processó que porta la imatge de Jesús:

Itinerari:

sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrer de la Campana, plaça de la Mare de Déu de Lluç, carrers del Born, la Murta, plaça de l'Àngel i carrer de Jaume Armengol.

Processó que porta la imatge de la Verge Maria:

Itinerari: sortida de l'església de Sant Domingo, plaça de Sant Domingo, carrers de Sant Domingo i de Jaume Armengol.

Encontre al carrer de Jaume Armengol.

La processó seguirà per: carrer de Jaume Armengol, del Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

11.30 h. A continuació,
MISSA SOLEMNE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR. Sta. Maria la Major.
18.30 h. Missa. Crist Rei.
19.30 h. Missa. Sant Domingo.

Alegrem-nos! Amb joia ens trobem celebrant el fet més central i definitiu de la nostra fe: Déu Pare ha ressuscitat Jesús. Potser... aquestes paraules no susciten en nosaltres l'explosió de joia que haurien de provocar? Potser "les hem escoltat massa"? Aquests dies passats hem acompanyat Jesús en la seva entrega: la passió i la mort. Avui, ara!, el reconeixem viu d'una altra manera. No és la mort la que queda. La que es queda amb nosaltres i el nostre destí. Qui es queda és Jesús! Jesús ha ressuscitat!

Ajuntament d'Inca

